

ва го съ златна корона и туря на могщата му шия златна верига. Следъ туй, слугитѣ лягатъ по очитѣ си предъ него и го молятъ да бжде милостивъ.

Сиямцитѣ предполагатъ, че духътъ на животното може да оцени всичкитѣ тѣзи почести. Даже и къмъ краля тѣ не се обръщатъ съ такова богопочитание.

Когато слонътъ (бѣлиятъ богъ) отива да се кжпе, придружаватъ го музиканти, вѣтрилоносци го разхлаждатъ съ голѣми вѣтрила, а знатенъ офицеръ държи надъ скжпоценната му глава позлатенъ пурпуренъ чадъръ. Когато е боленъ лѣкуватъ го най-грижливо кралскитѣ придворни лѣкари, а когато умрѣ, цѣлиятъ Сиямъ се облича въ дълбокъ трауръ. Разбира се, жителитѣ на сиямъ мислятъ, че като награда за тѣзи почести, душата на божеството, която е включена въ бѣлия слонъ, ще отклони всѣко зло отъ кралството и ще принесе шастие на краля и народа.

Кар. № 1. Ловъ на тигъръ съ дресирани слонове.

Съ право Сиямъ е нареченъ „страната на бѣлия слонъ“. Тукъ съ името „бѣлия слонъ“ се имену-